

**You have downloaded a document from
RE-BUS
repository of the University of Silesia in Katowice**

Title: "Pokolenie JP2 i B16". Ogólnopolskie sympozjum dotyczące stanu polskiej młodzieży : (Wrocław 27-28 kwietnia 2009)

Author: Bogdan Biela

Citation style: Biela Bogdan. (2009). "Pokolenie JP2 i B16". Ogólnopolskie sympozjum dotyczące stanu polskiej młodzieży : (Wrocław 27-28 kwietnia 2009). "Studia Pastoralne" (Nr 5 (2009), s. 400-402).

Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne - Bez utworów zależnych Polska - Licencja ta zezwala na rozpowszechnianie, przedstawianie i wykonywanie utworu jedynie w celach niekomercyjnych oraz pod warunkiem zachowania go w oryginalnej postaci (nie tworzenia utworów zależnych).

UNIWERSYTET ŚLĄSKI
W KATOWICACH

Biblioteka
Uniwersytetu Śląskiego

Ministerstwo Nauki
i Szkolnictwa Wyższego

„Pokolenie JP2 i B16”**Ogólnopolskie sympozjum dotyczące stanu polskiej młodzieży**
(Wrocław 27–28 kwietnia 2009)

27 i 28 kwietnia 2009 roku na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu odbyło się sympozjum zorganizowane przez Polskie Stowarzyszenie Pastoralistów

i Duszpasterzy im. Jana Pawła II, Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu, Wydział Teologiczny UKSW w Warszawie, Radę ds. Młodzieży przy Konferencji Episkopatu Polski oraz Prezydium Krajowe Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży. Temat sympozjum brzmiał: „Pokolenie JP2 i B16”. Zostało ono zorganizowane, aby wyjść naprzeciw dzisiejszym wyzwaniom, jakie stoją przed duszpasterzami zatroskanymi o młodzież. Jak zostało napisane w zaproszeniu

poprzez sympozjum pragniemy przyczynić się do pogłębienia rozumienia stanu młodego pokolenia w celu poszukiwania diagnozy, rozpoznawania kierunków i metod duszpasterskich. Kondycja współczesnej młodzieży prowokuje wiele pytań w obszarze szeroko rozumianego duszpasterstwa, na które, aby odpowiedzieć kompetentnie, należy rzetelnie i merytorycznie pochylić się nad młodym człowiekiem i uwarunkowaniami jego funkcjonowania. Podejmując się dyskusji wokół tematu duszpasterstwa młodzieży w Polsce, mamy nadzieję, że planowanie sympozjum może przyczynić się do ubogacania i rozwijania refleksji pastoralnej Kościoła w celu podejmowania jak najbardziej właściwych i trafnych inicjatyw duszpasterskich kierowanych do młodzieży.

Temu celowi miały służyć referaty oraz panel dyskusyjny. Uczestnicy sympozjum z ks. bpem Henrykiem Tomasikiem na czele wysłuchali następujących wykładów: ks. prof. Waldemara Irka „Młodzież jako kategoria społeczna”, ks. dra Janusza Michalewskiego „Młodzież w optyce psychologicznej”, ks. prof. Zdzisława Pawłowskiego „Biblijne podstawy formacji młodzieży”, ks. prof. Krzysztofa Pawliny „Młodzież: przyszłość czy problem Kościoła?”, ks. dra Bogdana Gienzy SDS „Duszpasterstwo zwyczajne i nadzwyczajne skierowane do młodzieży” oraz ks. dra Dariusza Śmierchalskiego-Wachocza „Zarys duszpasterstwa młodzieży w okresie międzywojennym w Polsce – konkluzja na dziś”. Panel poprowadził ks. Bolesław Karcz, prezes Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy.

Podsumowując interesujące merytorycznie sympozjum, można powiedzieć, że zmienny świat wymaga, aby Kościół pokazywał niezmienną pewnych wartości i postaw, zwłaszcza młodym. Tym bardziej że skok edukacyjny sprawił, iż pojawiło się pokolenie niespełnionych obietnic. Przykładem są studia humanistyczne, po których w zasadzie młody człowiek jest bez zawodu. Stąd zauważa się marnowanie dynamizmu młodych. W zamian pojawia się nihilizm, który sprawia, że młodzi nie chcą podejmować decyzji. W tej sytuacji trzeba uczyć realizmu, aby młodzi poznali własną miarę, swoją ograniczoność, swoje miejsce, gdyż każdy ma indywidualne możliwości. Wyjściem z tej sytuacji może być wychowywanie do relacji z innymi. Wyróżnia się tutaj cztery rodzaje relacji: „bycie wśród”, „bycie z”, „bycie dla” i „bycie w”. „Bycie wśród” jest najuboższą formą relacji, gromadzącą dla jakiegoś celu. „Bycie z” jest wyższą formą, gdyż prowadzi do poziomu „ja – ty”. Najwyższa forma to „bycie dla” i „bycie w”, gdyż pierwsza otwiera na wymiar służebny, a druga na Boga, na życie w Bogu z drugim. Doprowadzenie do tej relacji jest bardzo trudne, gdyż dla młodych Kościół to inny świat, młodzież czuje się

opuszczona przez Kościół. Zamiast ciepła i zrozumienia napotyka instytucję, tym bardziej że kapłana odarto z nadprzyrodzoności. W efekcie ksiądz postrzegany jest jako niebezpieczny, bo może zrobić krzywdę. W efekcie zamiast być matką, Kościół jawi się dla młodych jako macocha. W tej sytuacji formy duszpasterskie są względne, najważniejsza jest gorliwość duszpasterska. Przykładem może być tutaj Filip (Dz 8). Uczy on, że dziś duszpasterz musi „wyjść na drogę”, „wsiąść do wozu” i „przejechać kawałek drogi”, po to, aby przede wszystkim pomóc w wypełnieniu powołania do miłości, by pomóc rozwijać w człowieku to, co w nim dobre. Niezastąpioną rolę w tym dziele pełni parafia, z katechezą szkolną i pozaszkolną, z rekolekcjami szkolnymi i wakacyjnymi, przygotowaniem do bierzmowania, liturgią, w której można doświadczyć sacrum i ducha modlitwy. We wspólnocie parafialnej jest także możliwość uczestniczenia w ruchach i grupach młodzieżowych oraz wolontariacie dla tych, którzy preferują działanie. Dotykamy tutaj także duszpasterstwa nadzwyczajnego młodzieży (pielgrzymki, turystyka, parafiady), jak i specjalistycznego (narkomani itp.) Zauważa się w tym kontekście brak struktur oraz długofalowego programu duszpasterstwa młodzieżowego na poziomie diecezji i dekanatu. Sympozjum z pewnością nie wyczerpało tematu, uświadomiło jednak uczestnikom, że młodzież jest niezwykle istotnym problemem do rozwiązywania, inaczej pozostanie jedynie „obietnicą lepszej przyszłości” (Benedykt XVI).

Ks. Bogdan Biela